

L I G J
Nr.8523, datë 9.9.1999

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN PËR MJETET E
NDALIMIT DHE TË PARANDALIMIT TË IMPORTIT, EKSPORTIT DHE
TRANSFERIMIT TË PALIGJSHËM TË PRONËSISË SË PASURISË KULTURORE**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, si dhe të ligjit nr.8371, datë 9.7.1998 “Për lidhjen e traktateve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare”, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në Konventën për mjetet e ndalimit dhe të parandalimit të importit, eksportit dhe transferimit të paligjshëm të pronësisë së pasurisë kulturore.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare

**Shpallur me dekretin nr.2445, datë 9.9.1999 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Rexhep Meidani**

**KONVENTA MBI MJETET E NDALIMIT DHE TË PARANDALIMIT TË IMPORTIT DHE
EKSPORTIT DHE TRANSFERIMIT TË PALIGJSHËM TË PRONËSISË SË PASURISË
KULTURORE**

Miratur nga Konferenca e Përgjithshme mbajtur në sesionin e 16-të
Paris, 14 nëntor 1970

UNESCO

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Kulturore, Arsimore Shkencore e Kombeve të Bashkuara që u mbledh në Paris nga 12 tetor deri 14 nëntor 1970 në sesionin e saj të 16-të.

Duke kujtuar rëndësinë e klauzolave të përfshira në Deklaratën e Parimeve për Bashkëpunimin Kulturor Ndërkombëtar, të miratur nga Konferenca e Përgjithshme në sesionin e saj të 14-të,

Duke konsideruar që shkëmbimi i pasurive kulturore ndërmjet kombeve për qëllime shkencore, kulturore e arsimore zgjeron njohuritë e qytetërimit të Njeriut, pasuron jetën kulturore të të gjithë popujve dhe frymëzon respektin reciprok dhe vlerësimin ndërmjet kombeve,

Duke pasur parasysh që kjo pasuri kulturore përbën një nga komponentët themelorë të qytetërimit dhe kulturës kombëtare dhe se vlera e saj e vërtetë mund të vlerësohet vetëm në raport me informacionin e dhënë sa më i plotë që të jetë i mundur në lidhje me origjinën, historinë e traditat,

Duke konsideruar që është detyrë e çdo shteti të mbrojë pasuritë kulturore ekzistuese brenda territorit të tij kundër rreziqeve të vjedhjes, gërmimeve klandestine dhe eksportit të paligjshëm,

Duke pasur parasysh që, për të mënjeluar këto rreziqe, është e rëndësishme për çdo shtet të bëhet mjaft i vetëdijshëm për të respektuar detyrimet morale ndaj trashëgimisë së vet kulturore dhe atë të gjithë kombeve,

Duke marrë parasysh institucionet kulturore, muzeumet, bibliotekat dhe arkivat duhet të garantojë që koleksionet e tyre të ngrihen në përputhje me parimet morale të njohura botërisht,

Duke konsideruar që importi, eksporti dhe transferimi i paligjshëm i pronësisë të pasurisë kulturore është një pengesë për atë mirëkuptim, që duhet të arrihet midis kombeve, e cila është pjesë e Misionit të Unescos për ta nxitur duke u rekomanduar Shteteve të interesuar, konventa ndërkombëtare me këtë qëllim,

Duke e konsideruar që mbrojtja e trashëgimisë kulturore mund të jetë e efektshme vetëm nëse është e organizuar si në nivel kombëtar edhe në atë ndërkombëtar ndërmjet shteteve që punojnë në kooperim të ngushtë,

Duke pasur parasysh që Konferenca e Përgjithshme e Unescos miratoi një Rekomandim për këtë qëllim në 1964,

Duke pasur edhe më përpara propozime plotësuese mbi mjetet e ndalimit dhe parandalimit të importit, eksportit dhe kalimit të paligjshëm të pronësisë së pasurive kulturore, çështje e cila është në axhentën e këtij sesioni si pika 19.

Pasi ka vendosur në sesionin e tij të pesëmbëdhjetë, që kjo çështje duhet të bëhet tema e një konvente ndërkombëtare,

Miraton këtë Konventë me katërmëdhjetë nëntor 1970.

Neni 1

Për qëllimet e kësaj Konvente, termi “pronësi kulturore” do të thotë pronësi e cila, në qarqet fetare apo civile, specifikohet nga çdo shtet si diçka me rëndësi për arkeologjinë, prehistorinë, historinë, letërsinë, artin apo shkencën dhe e cila i përket kategorive të mëposhtme:

(a) Koleksionet e rralla dhe monstat e faunës, flores, mineraleve dhe anatomisë, si dhe objektet me interes palaeontologjik;

(b) pronësia e lidhur me historinë, duke përfshirë historinë e shkencës e teknologjisë, si dhe historinë ushtarake dhe shoqërore, me jetën e udhëheqësve kombëtarë, dijetarëve, shkencëtarëve dhe artistëve dhe me ngjarjet e një rëndësie kombëtare;

(c) objektet e gërmimeve arkeologjike (duke përfshirë të rregulltat dhe klandestinët) ose të zbulimeve arkeologjike;

(d) elemente të monumenteve artistike apo historike ose të qendrave arkeologjike të cilat janë copëzuar;

(e) antikitetet më të vjetra se njëqind vjet, siç janë mbishkrimet, monedhat dhe vulat e skalitura;

(f) objekte me interes etnologjik;

(g) pasuri me interes artistik, siç janë:

(i) pikturat, vizatimet portrete të prodhuara tërësisht me dorë mbi çdo lloj materiali dhe mbështetjeje (duke përjashtuar projektet industriale dhe artikuajt e prodhuar me makinë, por të zbuluar me dorë);

(ii) vepra origjinale të artit të statujave dhe skulpturave në çdo material;

(iii) gdhendje origjinale, gravura dhe litografi;

(iv) koleksion artistik origjinal dhe montazhe prej çdo materiali;

(h) dorëshkrime të rralla dhe, libra të vjetër, dokumente dhe botime me interes të veçantë (historik, artistik, shkencor, letrar etj.) të vetme ose në koleksion;

(i) tarifa postare, të ardhura dhe pullat e ngjashme, unike ose në koleksion;

- (j) arkivat, duke përfshirë arkivat zanore, fotografike dhe kinematografike;
- (k) objekte mobiljesh më të vjetra se njëqind vjet dhe intrumente të vjetër muzikor.

Neni 2

1. Shtetet palë në këtë Konventë e kuptojnë se importi, eksporti dhe kalimi i paligjshëm i pronësisë së pasurisë kulturore është një nga shkaqet kryesore të varfërimit të trashëgimisë kulturore të vendeve të origjinës së këtyre pasurive dhe bashkëpunimi ndërkombëtar përbën një nga mjetet më efikase për mbrojtjen e pasurisë kulturore të secilit vend kundër të gjitha rreziqeve të rezultuara deri më sot.

2. Për këtë qëllim shtetet palë zotohen të kundërshtojnë praktika të tilla me mjetet që kanë në dispozicion dhe veçanërisht duke eliminuar shkaqet, duke ndaluar praktikatat e tanishme dhe duke ndihmuar për të bërë reparacionet e nevojshme.

Neni 3

Importi, eksporti ose kalimi i pronësisë të pasurive kulturore të kryera në kundërshtim me klauzolat e miratuara në këtë Konventë nga shtetet palë do të quhet e paligjshme.

Neni 4

Shtetet palë të kësaj Konvente e kuptojnë se për shkak të Konventës pasuria e cila i përket kategorive të mëposhtme përbën pjesën e trashëgimisë kulturore të secilit shtet:

- a. Pasuria kulturore e krijuar nga gjeniu individ ose kolektiv i kombësive të shtetit të interesuar dhe pasuria kulturore që paraqet rëndësi për shtetin përkatës i krijuar brenda territorit të atij shteti nga kombës të huaj ose persona pa shtetësi rezident në këtë territor;
- b. pasuria kulturore e gjetur në territorin nacional;
- c. pasuria kulturore e përfituar nga misionet arkeologjike, etnologjike ose shkencave natyrore, me pëlqimin e autoriteteve kompetente të vendit të origjinës së kësaj pasurie;
- d. pasuri kulturore që ka qenë subjekt i një shkëmbimi të rënë dakord me vullnet të lirë;
- e. pasuria kulturore e përftuar si një dhuratë apo blerje e ligjshme me pëlqimin e autoriteteve kompetente të vendit të origjinës së kësaj pasurie.

Neni 5

Për të siguruar mbrojtjen e pasurisë së tyre kulturore kundër importit, eksportit dhe kalimit të paligjshëm të pronësisë, Shtetet Palë të kësaj Konvente zotohen të ngrenë brenda territoreve të tyre një a më shumë shërbime kombëtare, të përshtatshme për secilin vend, aty ku këto shërbime nuk ekzistojnë, për mbrojtjen e trashëgimisë kulturore, me një staf të kualifikuar e të mjaftueshëm në personel për zbatimin efektiv të funksioneve të mëposhtme:

(a) të kontribuojnë në hartimin e projektligjeve dhe rregulloreve që kanë qëllim të sigurojnë mbrojtjen e trashëgimisë kulturore dhe veçanërisht parandalimin e importit, eksportit dhe kalimit të paligjshëm të pronësisë;

(b) vendosjen dhe mbajtjen në korrent mbi bazën e një inventari kombëtar të pasurisë së mbrojtur, një listë të pasurisë më të rëndësishme kulturore private dhe publike, eksportimi i së cilës do të shkaktojte një varfërim të konsiderueshëm të trashëgimisë kulturore kombëtare;

(c) promovimi i zhvillimit ose i ngritjes së institucioneve teknike dhe shkencore (muzeumet, bibliotekat, arkivat, labororet, punishtet...) kërkojnë të sigurohet ruajtja dhe prezantimi i pasurisë kulturore.

(d) organizimi i mbikëqyrjes së gjurmëve arkeologjike, duke siguruar ruajtjen “in situ” të pasurisë së përcaktuar kulturore dhe mbrojtja e zonave të caktuara, të rezervuara për kërkime

arkeologjike në të ardhmen;

(e) vendosja, për të mirën e të interesuarve (përgjegjësit e muzeve, koleksionistët, tregtarët antikuarë etj.) e rregullave në përputhje me parimet etike të parashtruara në këtë konventë; dhe marrja e masave për të siguruar mbikëqyrjen e këtyre rregullave;

(f) marrja e masave arsimore për të stimuluar dhe zhvilluar respektin për trashëgiminë kulturore të të gjitha shteteve dhe përhapja e njohurive të klauzolave të kësaj Konvente;

(g) të shikojë që të bëhet publiciteti i duhur në rast zhdukjeje të ndonjë objekti të pasurisë kulturore.

Neni 6

Shtetet Palë të kësaj Konvente ndërmarrin:

(a) Të prezantojnë një certifikatë të përshtatshme në të cilën shteti eksportues do të specifikojë që eksporti i pasurisë kulturore në fjalë është i autorizuar. Certifikata duhet të shoqërojë të gjitha artikujt e pasurisë kulturore të eksportuar në përputhje me rregulloret;

(b) të ndalojë eksportimin e pasurisë kulturore nga territori i tyre nëse nuk është i shoqëruar nga certifikata e mësipërme e eksportit;

(c) të bëjë publike këtë ndalim me anë të mjeteve të duhura, veçanërisht ndërmjet personave që merren me eksportimin apo importimin e pasurisë kulturore

Neni 7

Shtetet palë të kësaj Konvente ndërmarrin:

a. Të marrin masat e nevojshme, në përputhje me legjislacionin kombëtar, për të parandaluar që muzeumet dhe institucionet e ngjashme brenda territorit të tyre të përftojnë pasuri kulturore me origjinë nga një shtet palë, e cila është eksportuar ilegalisht pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në shtetet përkatëse. Kurdo që të jetë e mundur, të informohet shteti i palës origjinë e kësaj Konvente të një oferte të një pasurie kulturore të tillë të larguar ilegalisht nga shteti pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në të dyja shtetet;

b.(i) të ndalojë importimin e pasurisë kulturore të vjedhur nga një muzeum ose monument fetar ose publik civil apo nga një institucion i ngjashëm apo një shtet tjetër palë në këtë Konventë pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente për shtetet e interesuara me kusht që kjo pasuri të jetë e dokumentuar ku tregohet që i përket inventarit të atij institucioni;

(ii) me kërkesën e shtetit palë të origjinës, të ndërmerren masat e duhura për të zbuluar dhe kthyer këto lloj pasurish kulturore të importuara pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në të dy shtetet përkatëse, me kusht që, sidoqoftë shteti kërkues do të paguajë vetëm kompensimin për një blerës të pafajshëm ose tek një person që gëzon të drejta të vlefshme ndaj kësaj pasurie. Kërkesat për zbulimin dhe kthimin do të bëhen nëpërmjet rrugëve diplomatike. Pala kërkuese do të sigurojë me shpenzimet e veta dokumentacionin dhe dëshmitë e tjera të nevojshme për të mbështetur ankesën e vet për gjetjen dhe kthimin. Palët nuk do të imponojnë asnjë doganë ose tatime të tjera mbi pasuritë kulturore të kthyera në zbatim të këtij neni. Të gjitha shpenzimet të lidhura me kthimin dhe shpërndarjen e pasurisë kulturore do të përballohen nga palët kontraktuese.

Neni 8

Shtetet palë të kësaj Konvente zotohen të vendosin gjoba ose sanksione administrative mbi çdo person përgjegjës për shkelje të ndalimeve siç janë referuar në nenet e mësipërme 6(b) dhe 7 (b).

Neni 9

Çdo shtet palë në këtë Konventë, trashëgimia kulturore e të cilit është në rrezik nga plackitjet e materialeve arkeologjike ose etnologjike, mund t'u bëjë thirrje shteteve të tjera palë që janë prekur. Shtetet anëtare të kësaj Konvente angazhohen, në këto kushte, të marrin pjesë në një përpjekje ndërkombëtare të bashkërenduar për të vendosur dhe për të zbatuar masat konkrete të nevojshme, duke përfshirë kontrollin e eksporteve dhe importeve dhe tregtinë ndërkombëtare për materialet specifike përkatëse. Për marrëveshjet e pazgjidhura çdo shtet i interesuar do të verë masa kushtëzuese deri në atë masë të mundur me qëllim të parandalojë dëmtimet e pandreqshme ndaj trashëgimisë kulturore të shteteve të interesuara.

Neni 10

Shtetet palë në këtë Konventë ndërmarrin:

(a) Të kufizojnë nëpërmjet edukimit, informacionit dhe vigjilencës, lëvizjet e pasurisë kulturore të larguara ilegalisht nga ndonjë Shtet anëtar të kësaj Konvente dhe si të jetë më e përshtatshme për secilin vend, të detyrojnë tregtarët antikuarë, t'i nënshtrohen sanksioneve penale apo administrative, të mirëmbajnë regjistrin ku të shënojnë origjinën e secilit artikull të pasurisë kulturore, emrat dhe adresat e firmës furnizuese, përshkrimin dhe çmimin e secilit artikull të shitur dhe të informojë blerësin e pasurisë kulturore se ndalohej eksportimi i kësaj lloj pasurie me ligj.

(b) Të përpiqet me mjetet edukuese të krijojë dhe të zhvillojë në opinionin publik një kuptim të vlerave të pasurisë kulturore dhe të kërcënimit të pasurisë kulturore të krijuara nga vjedhja, gërmimet klandestine dhe eksporti i paligjshëm.

Neni 11

Eksporti dhe transferimi i pronësisë së pasurisë kulturore me detyrim, që rrjedh direkt ose indirekt nga pushtimi i një vendi nga një fuqi e huaj, do të konsiderohet si i paligjshëm.

Neni 12

Shtetet anëtare të kësaj Konvente do të respektojnë trashëgiminë kulturore brenda territorit për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilave ata janë përgjegjës, dhe do të marrin masat e përshtatshme për të ndaluar dhe parandaluar importin, eksportin dhe kalimin e paligjshëm të pasurisë kulturore në këto territore.

Neni 13

Shtetet palë të kësaj konvente gjithashtu ndërmarrin, në përputhje me ligjet e secilit shtet:

(a) Të parandalojnë me të gjitha mjetet e duhura kalimet e pronësisë të pasurisë kulturore që nxisin importin dhe eksportin e paligjshëm të kësaj lloj pasurie:

(b) për të siguruar që shërbimet e tyre kompetente bashkëpunojnë në lehtësimin a rikthimin sa më shpejtë jetë e mundur të pasurive kulturore të eksportuara ilegalisht tek pronari i duhur;

(c) të pranojnë veprimet për gjetjen e artikujve të humbur ose të vjedhur të pasurisë kulturore që bëhen nga/ose në emër të pronarëve të ligjshëm;

(d) të dallojë të drejtën e pamohueshme të çdo Shteti anëtar në këtë konventë për të klasifikuar dhe deklaruar pasuritë të caktuara kulturore si të patjetërsueshme të cilat atëherë nuk duhet ipso facto të eksportohen dhe të lehtësojë gjetjen e kësaj lloj pasurie nga Shteti i interesuar në rastet ku ai është eksportuar.

Neni 14

Me qëllim që të parandalojnë eksportin e paligjshëm dhe për të plotësuar detyrimet që rrjedhin nga zbatimi i kësaj Konvente, çdo Shtet Anëtar në këtë Konventë duhet, aq sa të jetë e mundur, të sigurojë shërbimet kombëtare përgjegjës për mbrojtjen e trashëgimisë së tij kulturore me një buxhet të mjaftueshëm dhe, në se është e nevojshme, duhet të ngrejë një fond për këtë qëllim.

Neni 15

Asgjë në këtë Konventë s'do të pengojë Shtetet anëtare nga konkludimi i marrëveshjeve të veçanta midis tyre ose nga vijueshmëria për të zbatuar marrëveshjet tashmë të përfunduara në lidhje me rikthimin e pasurisë kulturore të larguar, për çfarëdo arsye, nga territori i origjinës, përpara hyrjes në fuqi të kësaj Konvente për shtetet e interesuara.

Neni 16

Shtetet Anëtare të kësaj Konvente duhet në raportet e tyre periodike të paraqitura Konferencës së Përgjithshme të Organizatës Kulturore Arsimore Shkencore të Kombeve të Bashkuara me të dhëna dhe në mënyrën që vendoset prej saj, të japin informacion mbi kushtet legislative dhe administrative të cilat i kanë miratuar dhe mbi veprime të tjera që ata kanë ndërmarrë për aplikimin e kësaj Konvente, së bashku me detajet e përvojës së fituar në këtë fushë.

Neni 17

1. Shtetet anëtare të kësaj Konvente mund të kërkojnë asistencë teknike nga Organizata Arsimore, Kulturore dhe Shkencore e Kombeve të Bashkuara, veçanërisht për sa i përket:

- (a) Informacionit dhe arsimit;
- (b) konsultimit dhe këshillimit me ekspertë;
- (c) koordinimit dhe detyra të mira.

2. Organizata Arsimore, Kulturore dhe Shkencore e Kombeve të Bashkuara me nismën e saj mund të kryejë studime kërkimore dhe të botojë studimet mbi çështjet e lidhura me lëvizjet e paligjshme të pasurisë kulturore.

3. Për këtë qëllim, Organizata Arsimore, Kulturore dhe Shkencore e Kombeve të Bashkuara mund gjithashtu të kërkojë kooperimin e ndonjë organizate joqeveritare kompetente.

4. Organizata Arsimore, Kulturore dhe Shkencore e Kombeve të Bashkuara mund, me nismën e saj të bëjë propozime Shteteve anëtare të kësaj Konvente për zbatimin e tyre.

5. Me kërkesën e të paktën dy Shteteve anëtare të kësaj Konvente të cilat jnaë të angazhuara në një debat mbi zbatimin e tij, UNESCO mund të zgjerojë pushtetet e saj të mira, për të arritur një zgjidhje midis tyre.

Neni 18

Kjo Konventë është e hartuar në Anglisht, Frengjisht, Rusisht dhe Spanjisht, të katër tekstet kanë të njëjtën fuqi autoritare.

Neni 19

1. Kjo Konventë do t'i nënshtrohet ratifikimit ose pranimi nga Shtetet anëtare të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara në përputhje me

procedurat konstitucionale respektive të tyre.

2. Instrumentet e ratifikimit ose të pranimit do të depozitohen pranë Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara.

Neni 20

1. Kjo Konventë do të jetë e hapur për pranim për të gjitha shtetet jo anëtare të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara të cilat janë të ftuara të pranohen në të nga Bordi Ekzekutiv i Organizatës.

2. Pranimi do të ndikohet nga depozitimi i një dokumenti të pranimit pranë Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara.

Neni 21

Kjo Konventë do të hyjë në fuqi tre muaj pas datës së depozitimit të dokumentit të tretë të ratifikimit, pranimit ose hyrjes, por vetëm me respektimin e atyre shteteve të cilat i kanë depozituar dokumentet e tyre respektive në/ose përpara kësaj date. Ajo do të hyjë në fuqi në lidhje me çdo shtet tjetër tre muaj pas depozitimit të dokumentit të ratifikimit, pranimit ose hyrjes.

Neni 22

Shtetet palë në këtë Konventë e pranojnë se Konventa është e zbatueshme jo vetëm në territoret e tyre metropolitane por gjithashtu edhe tek të gjitha territoret për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilave ata janë përgjegjës; ata marrin përsipër të konsultohen, në se është e domosdoshme, me qeveritë ose autoritetet e tjera kompetente të këtyre territoreve në ose para ratifikimit, pranimit ose hyrjes me qëllim që të sigurojnë zbatimin e Konventës brenda këtyre territoreve dhe për të njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara të këtyre territoreve për të cilat ajo zbatohet, njoftim që do të gjejë zbatim tri muaj pas datës së marrjes së njoftimit.

Neni 23

1. Secili Shtet Palë në këtë Konventë mund të denoncojë Konventën në emër të tij ose në emër të ndonjë territori ku është përgjegjës për marrëdhëniet e tij ndërkombëtare.

2. Denoncimi do të njoftohet me anë të dokumentit të shkruar, të depozituar tek Drejtori i Përgjithshëm i Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara.

3. Denoncimi do të kryhet dymbëdhjetë muaj pas marrjes së dokumentit të denoncimit.

Neni 24

Drejtori i Përgjithshëm i Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara do të informojë Shtetet anëtare të Organizatës, Shtetet jo anëtare të Organizatës të cilat janë përmendur në nenin 20, si dhe Kombet e Bashkuara për depozitimin e të gjitha dokumenteve të ratifikimit, pranimit dhe hyrjes sipas neneve 19 dhe 20, dhe të njoftimeve dhe denoncimeve respektivisht sipas neneve 22 dhe 23.

Neni 25

1. Kjo Konventë mund të rishikohet nga Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara. Çdo rishikim i tillë sidoqoftë do të

detyrojë vetëm Shtetet të cilat do të bëhen Palë në Konventën e rishikuar.

2. Në se Konferenca e Përgjithshme do të miratojë një konventë të re duke rishikuar këtë Konventë në tërësi ose në pjesë, pastaj, në se konventa e re e parashikon ndryshe, kjo Konventë do të pushojë së qenuri e hapur për ratifikim, pranim ose hyrje, që nga data në të cilën konventa e re e rishikuar hyn në fuqi.

Neni 26

Në përputhje me Nenin 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara, kjo Konventë do të regjistrohet tek Sekretariati i Kombeve të Bashkuara me kërkesë të Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara.

E realizuar në Paris me shtatëmbëdhjetë nëntor 1970, në dy kopje autentike që mbajnë nënshkrimin e Presidentit të sesionit të gjashtëmbëdhjetë të Konferencës së Përgjithshme dhe të Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara, dhe e vërtetuar në kopje origjinale të cilat do të shpërndahen tek të gjitha shtetet që janë përmendur në nenet 19 dhe 20 si dhe tek Kombet e Bashkuara.

E mësipërmja është teksti autentik i Konventës së miratuar në kohën e duhur nga Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara gjatë sesionit të saj të gjashtëmbëdhjetë, e cila u mbajt në Paris dhe u shpall e mbyllur me 14 Nëntor 1970.

Në mirëbesim ne kemi vënë nënshkrimet tona më 17 Nëntor 1970.

PRESIDENTI I KONFERENCËSDREJTORI I PËRGJITHSHËM SË PËRGJITHSHME

Shtet i Ratifikuar (R), Pranimet (A)

Hyrjet (a)

Si në 31 tetor 1984

Depozituesi: Unesco

Hyrja në fuqi: 24 prill 1972, në përputhje me nenin 21

Tekstet zyrtare: Anglisht, Frëngjisht, Rusisht, Spanjisht

Regjistrimi pranë Sekretariatit të Kombeve të Bashkuara: 9 maj 1972

Nr.11806

Tabela

Deklarime dhe rezerva

Kuba

(Përkthim) “Qeveria e Republikës së Kubës konstaton se zbatimi i klauzolave të Neneve 22 dhe 23 të Konventës është në kundërshtim me Deklaratën e Dhënies së Pavarësisë Popujve dhe Vendeve Koloniale (Rezoluta 1514) e aprovuar nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara me 14 Dhjetor 1960, e cila shpall domosdoshmërinë e dhënies fund kolonializimit sa më shpejt e pa kushte në të gjitha format dhe shfaqjet e tij.” (Shiko Letrën LA/Depozituar/1980/7 11 Mars 1980).

Çekosllovakia

“Duke pranuar Konventën, Qeveria e Republikës Socialiste të Çekosllovakisë dëshiron të

deklarojë se ruajtja e gjendjes së varësisë të vendeve të caktuara nga të cilat klauzolat e neneve 12, 22 dhe 23 burojnë është në kundërshtim me përmbajtjen dhe objektivat e Deklaratës së Asamblesë së Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara (Rezoluta 1514) mbi Dhënien e Pavarësisë Popujve dhe Vendeve Koloniale të 14 Dhjetorit 1960.

Qeveria e Republikës Socialiste të Çekosllavakisë më tej daklaron në lidhje me Nenin 20 se Konventa, sipas problemeve të cilat ajo rregullon, duhet të jetë e hapur gjithashtu edhe për Shtetet jo-anëtare të Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara pa patur nevojë të ftohen nga Këshilli Ekzekutiv i Organizatës Arsimore, Kulturore dhe Shkencore të Kombeve të Bashkuara”. “(shiko Letrën LA/Depozituar 6 të 8 prillit 1977)

Hungaria

“Nenet 12, 22 dhe 23 të Konventës janë në kontradiktë me Rezolutën e Asamblesë së Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara 1514 (XV) të 14 Dhjetorit 1960, e cila shpallte domosdoshmërinë e dhënies fund të kolonializimit sa më shpejt e pa kushte në të gjitha format dhe shfaqjet e tij. Neni 20 i Konventës nuk është në përputhje me parimin e barazisë së sovranitetit të Shteteve; në lidhje me çështjet të cilat ajo rregullon, Konventa duhet të jetë e hapur për të gjitha shtetet pa asnjë kufizim” (Shiko letrën LA/Depozituar/1978/17 të 12 Dhjetorit 1978).